

Проработиха прѣзъ цѣлата нощъ. Къмъ сунринъта заетата линия бѣше достатъчно усилена, и лѣвата колона можеше да срѣщне противника съ увѣренность, че ще се удържи. Въ центра и на двата фланга бѣха построени три люнета, които служеха като опорни пунктове. Между тѣхъ се построиха пѣхотни окопи. Артилерията биде разположена въ особна батарея около могилигѣ. Окопитѣ на самитѣ могили бидоха прѣправени и приспособени за стрѣлба на западъ. Брустверитѣ се насипваха отъ материала, който се намѣряше подъ рѣка, като главенъ материялъ послужиха каманитѣ и снѣга. Ядрото на бруствера на единъ отъ окопитѣ биде направено отъ труповѣгѣ на убититѣ войници и коне. Снѣгъ и камание войницитѣ носяха въ политѣ на шинелитѣ си и въ палаткитѣ. Разбиванieto на окопитѣ биде възложено на саперната рота, която до вечерта на 27-мо число се държеше въ дълбокъ резервъ. Когато ротата пристигна на позицията бѣше се вече съвсѣмъ стѣмнило. Понеже въ началото на работата турцитѣ врѣменно бѣха прѣкратили огъня, то саперитѣ срѣщаха голѣми затруднения при ориентировката и нѣкои отъ окопитѣ се разбиваха перпендикулярно къмъ линията на неприятелската позиция. Скоро обаче турцитѣ възобновиха огъня и само тогава по изстрѣлитѣ можиха да се исправятъ направенитѣ грѣшки.

За посрѣщанie случайноститѣ на другия день, началника на лѣвата колона взе още редъ мѣрки. На генералъ Шнитниковъ, който въ 7 часа вечерта донасяше, че заелъ безъ бой Казанлъкъ, бѣше заповѣдано да остави въ този пунктъ 1 баталионъ, а съ другитѣ 4 да настѣпи по шосето, и сутрента да атакува южния фронтъ на противника. Отъ Серпуховския полкъ тѣй сжщо бидоха приближени и присединени къмъ общия резервъ два баталиона. Войницитѣ отъ бойната линия бидоха снабдени съ патрони отъ запаса, който се носяше на товарнитѣ коне. На генерала Радецки се ис-